

VILÀ RECOMANA A L'ÀREA DE DRETS DE CIUTADANIA QUE REVISI LA POLÍTICA D'ADMISSIÓ DELS MUSEUS I CENTRES CULTURALS MUNICIPALS

Barcelona, 3 d'abril del 2019 – La síndica de greuges de Barcelona, Maria Assumpció Vilà, ha estimat una queixa d'un visitant a la ciutat al qual van impedir l'accés a tres institucions culturals: Museu Picasso, Museu Etnològic i de Cultures del Món, i El Born Centre de Cultura i Memòria. La reclamació manifestava que **no l'havien deixat accedir als recintes esmentats perquè anava descalç**. Es queixava que a l'aplicació dels museus no indicava cap limitació al respecte i **creia que es tractava d'una discriminació per la seva aparença i una restricció arbitrària**.

Respostes dels museus

El Museu Picasso li va respondre que, efectivament, en la seva pàgina web no hi havia cap normativa referent a la manera de vestir dels visitants. Tot i això, tant per motius de seguretat, com per mostra de respecte i d'higiene vers els altres visitants, es demanava que s'anés calçat, de la mateixa manera que s'obligava a deixar determinats objectes o accessoris a les taquilles. Aquestes mesures estaven destinades a facilitar la convivència però mai van ser concebudes com una mesura de discriminació.

En el cas d'El Born CCM, se li explicava que la restricció d'accés a les persones sense roba o sense calçat estava directament vinculada a la legislació vigent i a les normes municipals de l'Ajuntament de Barcelona, amb l'objectiu explícit d'assegurar una correcta convivència, respecte i civisme entre els visitants i preservar el patrimoni cultural.

La valoració de la Síndica

Un dels aspectes en què el promotor de la queixa basa la reclamació és que en cap lloc dels tres centres hi havia rètols on s'expliqués que existia una limitació de l'accés al recinte i quines eren aquestes limitacions, ni tampoc trobava aquesta informació en les seves pàgines web. **“La Sindicatura de Greuges de Barcelona no entrarà a valorar si és adequat o no entrar en un recinte cultural descalç, sinó que es considerarà si els tres establiments culturals van vulnerar algun dret del visitant”**, ha introduït la defensora de la ciutadania barcelonina, Maria Assumpció Vilà.

Consultant la normativa que pugui regular l'accés i el dret d'admissió a locals públics, Barcelona disposa d'una Ordenança aprovada l'any 2003 que defineix el dret

d'admissió com la facultat dels titulars d'un establiment de determinar-ne les condicions d'accés, i que aquestes han de ser objectives per evitar exclusions arbitràries, públiques i visibles a les entrades d'aquests. A banda de l'Ordenança que s'aplica a la nostra ciutat, la Llei 11/2009 i el Decret que regula el desplegament del seu Reglament, també fan referència en els mateixos termes a les definicions del dret d'admissió i de determinar les condicions d'accés als locals.

“Així doncs, tant la regulació local com la catalana reconeixen que tots els locals de concurrència pública tenen reconegut el dret a decidir a qui permeten l'accés però sempre determinant i publicant prèviament quines són les limitacions d'accés a la seva dependència. No donar a conèixer l'aplicació d'aquest dret i les condicions per les quals pot impedir-se l'accés a una persona, podria interpretar-se com una acció discriminatòria i arbitrària”, ha conclòs la Síndica de Barcelona.

Per aquest motiu, des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona s'ha recomanat a l'Àrea de Drets de Ciutadania, Cultura, Participació i Transparència que revisi la política d'admissió dels museus i centres culturals municipals i doni publicitat, si no consta, de les condicions d'accés en cada un d'ells en llocs visibles dels recintes i a les respectives pàgines web.